

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců Mgr. Jana Passera a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce S. M., zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Šumperk, Slovanská 7, proti žalované Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky (Okresní pojišťovně Šumperk, se sídlem Nemocniční 53, Šumperk), o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2005, čj. 22 Ca 6/2005 – 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.**
- III. Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové se určuje částkou 1279,30 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2005, čj. 22 Ca 6/2005 – 56 byla zamítnuta žaloba žalobce S. M., kterou se domáhal vydání rozhodnutí, jímž by žalované byla uložena povinnost rozhodnout o návrhu žalobce ze dne 9. 4. 2003. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, krajský soud především s poukazem na § 42 a 53 zákona č. 48/1997 Sb., a zákona č. 71/1967 Sb. dospěl k závěru, že do pravomoci žalované nespádala povinnost o tomto podání (návrhu ze dne 9. 4. 2003) vydat ve správním řízení rozhodnutí.

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá přezkoumání a zrušení tohoto rozsudku. Stěžovatel namítá, že se krajský soud neřídil rozsudkem Nejvyššího správního soudu, že žalovaný byl dle zákona č. 71/1967 Sb.

povinen do 30 dnů vydat rozhodnutí nebo věc postoupit příslušnému orgánu a že krajský soud rozhodl bez přítomnosti žalobce, který nebyl k jednání předvolán.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Především nemůže obstát námitka, že se krajský soud neřídil rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2004, čj. 2 Ans 1/2003 – 37. Tímto rozsudkem bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 6. 2003, čj. 22 Ca 205/2003 – 11 o odmítnutí podání (žaloby) stěžovatele ze dne 22. 5. 2003. Nejvyšší správní soud, jak je zřejmé z odůvodnění tohoto rozsudku ze dne 16. 12. 2004, na rozdíl od původního názoru krajského soudu dospěl k závěru, že v daném případě za stávající situace nebylo možné dovodit, že by se jednalo o nedostatek podání (žaloby) pro který by nebylo možné ve věci dále jednat. V souladu s tímto stanoviskem krajský soud v dalším řízení o žalobě jednal a o ní také rozhodl. Pro úplnost je třeba uvést, že Nejvyšší správní soud se na základě předchozí kasační stížnosti (v rozsudku ze dne 16. 12. 2004) nezabýval, a ani zabývat nemohl otázkou, jak má být o žalobě rozhodnuto (tj. zda jsou dány důvody pro vyhovění či zamítnutí žaloby).

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Za řádné uvedení důvodů v kasační stížnosti nelze považovat jen všeobecné tvrzení o tom, že žalovaná postupovala v rozporu se správním řádem (zákonem č. 71/1967 Sb.), aniž by stěžovatel jakkoliv blíže zdůvodnil proč má zato, že názor krajského soudu (poukazující zejména na konkrétně uvedená ustanovení zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů) nemůže obstát. Nemohl tedy Nejvyšší správní soud k této námitce přihlídnout.

K poslednímu uplatněnému důvodu kasační stížnosti (nepředvolání k jednání) je třeba zejména poukázat na § 42 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim. Toto ustanovení se vztahuje i na předvolání k jednání.

V daném případě i Nejvyšší správní soud nedospěl k závěru, že by osobní účasti stěžovatele u jednání, které se uskutečnilo dne 8. 6. 2005, bylo nezbytně zapotřebí, především, že by bylo např. nutné žalobce osobně vyslechnout (když v této věci šlo převážně o právní otázky). Ostatně ani stěžovatel neuvádí konkrétně, proč byla jeho osobní účast u jednání nezbytná.

Ze všech těchto důvodů byla kasační stížnost zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v řízení o této kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšné žalované náklady v tohoto řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že žalované náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1000 Kč za jeden úkon právní služby, s odpovídající úhradou hotových výdajů [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů] s připočtením příslušné částky daně z přidané hodnoty.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu